

გიორგი ფხაკაძე

ბიზნეს ადმინისტრირების დოქტორი ხელოვნების მენეჯმენტში
საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს
სახელმწიფო უნივერსიტეტი

კრეატიული ძალაქის მმართველობის სტილი და ბანხორცილებების გარემოს შექმნა

საკვანძო სიტყვები: შემოქმედებითი ინდუსტრიები, შემოქმედებითი სექტორი, თანამედროვე ეკონომიკა, რეგიონი

თანამედროვე სამყაროში, რეგიონებს შორის რესურსებით კონკურენცია დღითიდღე იზრდება. ტერიტორიულ-ადმინისტრაციული ერთეულის კონკურენტიანობის დონე პირდაპირ გავლენას ახდენს რეგიონის სოციალური სფეროს მდგომარეობაზე, ეკონომიკურ ზრდაზე, ინვესტიციებსა და სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების შესაძლებლობების რეალიზაციაზე.

თანამედროვე ეკონომიკაში შემოქმედებითი ინდუსტრიები სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების მამოძრავებელია. რეგიონში შემოქმედებითი ინდუსტრიის განვითარება ერთ-ერთი ყველაზე პერსპექტიული საკითხია, რომელშიც შემოქმედებითი ადამიანი (პირველ რიგში ხელოვნების სფეროში) არის მნიშვნელოვანი ეკონომიკური ღირებულების მქონე სოციალური და კულტურული იდეებისა და პროდუქტების შემქმნელი.

შემოქმედების რესურსები მრავალმხრივ განსხვავდება წარმოებაში გამოყენებული ჩვეულებრივი რესურსებისგან და წარმოიქმნება, როგორც წესი, გამართული სასწავლო სისტემის შესაძლებლობებიდან, კულტურული ტრადიციებიდან და ადამიანის ქცევის მოტივებიდან. შემოქმედების რესურსები ყველაზე მკაფიოდ ყალიბდება სხვადასხვა სოციალურ ინსტიტუციაში, ხელოვნების, მეცნიერებისა და ბიზნესის სფეროებში.

დღეს თანამედროვე მეწარმეების უმეტესობას სჯერა, რომ ხელოვნებას საერთო არაფერი აქვს ბიზნესის სამყაროსთან. ეს გაგება დამახასიათებელი იყო წინაინდუსტრიული და ინდუსტრიული საზოგადოების ეპოქისთვის. დღესდღეობით, თანამედროვე ციფრული ტექნოლოგიების ეპოქაში, სულ უფრო აშკარა ხდება, რომ კონკრეტული რეგიონის განვითარების პერსპექტივები განისაზღ-

ვრება არა მალარობეში მოპოვებული მანგანუმის მადნის მოცულობით, არამედ ინფორმაციისა და ცოდნის გაცვლა-მიღების შესაძლებლობით, ვინაიდან განსაკუთრებული ინოვაციური იდეები არის ადამიანის ფანტაზიის ფუნქციონირების შედეგი.

საზოგადოების განვითარების ამ მიმართულებასთან დაკავშირებით, ბოლო წლებში სულ უფრო პოპულარული გახდა ტერმინი „კრეატიული ან შემოქმედებითი ინდუსტრიები“, რომელიც ბევრ ქვეყანაში უკვე გახდა მათი თანამედროვე ეკონომიკის მნიშვნელოვანი ნაწილი. ეს გამოწვეულია იმით, რომ დროის დინების ფონზე, სამრეწველო წარმოების გასაუმჯობესებლად, აუცილებელია ტექნოლოგიური პროცესისთვის საჭირო იდეები, რომლებიც საზოგადოების კულტურის დონესთან თანხვედრაში მოდიან. თუ ინდუსტრიული საზოგადოება ორიენტირებული იყო მასობრივი პროდუქტების წარმოებაზე, მაშინ პოსტინდუსტრიულ საზოგადოებაში მოთხოვნები წარმოებული პროდუქციის მიმართ გაცილებით გამკაცრდა და ძირითადად განკუთვნილია პირადი, ინდივიდუალური მომხმარებლისთვის. რიჩარდ ფლორიდა თავის წიგნში „შემოქმედებითი კლასის აღმავლობა. და როგორ ხდება ეს ტრანსფორმირება სამუშაოში, დასვენებასა და ყოველდღიურ ცხოვრებაში“,¹ ამტკიცებს, რომ რეგიონები ან ქალაქები, რომლებსაც აქვთ სხვადასხვა პროფესიის ნიჭიერი ადამიანების მოზიდვის შესაძლებლობა, მნიშვნელოვან სარგებელს იღებენ ამ რეგიონის კეთილდღეობის უფრო სწრაფი ზრდისთვის და ამით ხელი ეწყობა რეგიონის და ქალაქის შემოქმედებითი კაპიტალის განვითარებას.

შემოქმედებითი ინდუსტრიების განმარტებაც, რომელსაც გვთავაზობს ბრიტანეთის მთავრობის კულტურის, მედიისა და სპორტის დეპარტამენტი, ეფუძნება იმ კომპონენტების ერთობლიობის სინთეზს, რომელიც ყოველთვის განუმეორებელია. პრაგმატული მმართველის ხელში ეს შეიძლება აღმოჩნდეს ეფექტური ხელსაწყო კონკურენტუნარიანობის განვითარებისათვის – გახადოს თავისი რეგიონი სოცო-ეკონომიკური კუთხით წარმატებული, თუნდაც ბუნებრივი რესურსებით მდიდარ რეგიონებთან შედარებით. „შემოქმედებითი ინდუსტრიები არის საქმიანობა, რომელიც ემყარება ინდივიდუალ შემოქმედებას, უნარს ან ნიჭს და აქვს ინტელექტუალური საკუთრების წარმოებისა და ექსპლუ-

¹ Florida, [The Rise of the Creative Class](#), 2002.

ატაციის გზით, სამუშაო ადგილებისა და დამატებითი ღირებულების შექმნის საშუალება.¹ ესე იგი, შემოქმედებითი და კრეატიული ინდუსტრიები არის ეკონომიკის დარგი, რომელიც ძირითადად ორიგინალური იდეებითა და ინოვაციური ტექნოლოგიებით ვითარდება. მოიცავს: არქიტექტურას და ურბანიზმს, პროექტირებასა და ინჟინერიას, IT და პროგრამული უზრუნველყოფის დამუშავებას, კომპიუტერულ გრაფიკას, ვიდეოთამაშებს, საგამომცემლო საქმესა და ჟურნალისტიკას, ხელოვნებას, კინოს, ტელევიზიასა და რადიომაუწყებლობას, მარკეტინგსა და კომუნიკაციებს, მოდას, მუსიკას, ხმის დიზაინს, ინჟინერიასა და ა.შ. სია იზრდება და ეკონომიკის ამ სექტორში დასაქმებულთა რიცხვიც ფართოვდება.

დღეს შემოქმედებითი სექტორი ერთ–ერთი პერსპექტიული და სწრაფად მზარდი სფეროა ეკონომიკაში. იუნესკოს შეფასებით, შემოქმედებითი ინდუსტრია წელიწადში 2 ტრილიონ დოლარზე მეტს გამოიმუშავებს, რაც მსოფლიო მშპ-ს თითქმის 3%-ია და 29.5 მილიონ ადამიანს უზრუნველყოფს სამუშაო ადგილით. ხოლო ქალაქებსა და რეგიონებში, სადაც მოსახლეობის დიდი კონცენტრაციაა, ეს მაჩვენებელი სამჯერ–ხუთჯერ მეტია.

დღეს დიდ ბრიტანეთში შემოქმედებითი ინდუსტრიების წილი 14%-ს აღწევს, გერმანიაში – 10%-ს. უნდა აღინიშნოს კავშირი რეგიონის განვითარების დონის, დინამიკისა და შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარებას შორის. ერთი მხრივ, რაც უფრო მაღალია რეგიონის განვითარების დონე და დინამიკა, მით უფრო მეტი შესაძლებლობა აქვს მას შემოქმედებითი ინდუსტრიის განსახორციელებლად. მეორე მხრივ, ურბანული განვითარების პოზიტიური დინამიკის ერთ–ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტორი არის მოქალაქეები, რომლებიც ჩართულნი არიან შემოქმედებითი ეკონომიკის განვითარებაში და შეაქვთ თავიანთი წვლილი.

შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარების მოცულობა და ტემპი მნიშვნელოვანი ფაქტორია რეგიონის კონკურენტუნარიანობის საკითხში საცხოვრებელი ადგილის არჩევის თვალსაზრისით და აჩერებს ახალგაზრდების მიგრაციას. რეგიონში ცხოვრების ხარისხისადმი მოქალაქეთა კმაყოფილების შესახებ გრძელვადიანი კვლევების შედეგად შესაძლებელია იმის მტკიცება, რომ მათთვის უფრო მეტ მნიშვნელობას იძენს ისეთი ფაქტორი, როგორ-

1 British governance, Department for Digital, Culture, Media & Spor, 1998.

რიცაა შემოქმედებითი რეალიზაციის შესაძლებლობების დონე. ამიტომ მოქალაქეები მიგრირებენ იმ რეგიონებში, სადაც შეიქმნა ხელსაყრელი პირობები შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარებისათვის.

შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარება შეუძლებელია დირექტივებით, რადგან ეს არის პროცესი, რომელიც, ერთი მხრივ, ითვალისწინებს ნიჭიერი, შემოქმედებითი მოქალაქეების არსებობას, მეორე მხრივ, მოქალაქეთა შემოქმედებითი საქმიანობის განვითარებისა და განხორციელებისათვის ხელსაყრელი პირობების არსებობას.

შემოქმედებითი ინდუსტრიების ზრდა რეგიონში ხელს უწყობს არამხოლოდ ეკონომიკის, არამედ კულტურის, განათლების სფეროების განვითარებას, აგრეთვე ურბანული გარემოს ტრანსფორმაციას და, ზოგადად, მოქალაქეთა ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესებას. შემოქმედებითი ინდუსტრიები განიხილება, როგორც ეკონომიკის სექტორი, რომელიც ქმნის პროდუქტს და დაფუძნებულია შემოქმედებასა და კულტურულ რესურსებზე. ამ პროცესის განხორციელებისათვის საჭიროა არსებობდეს ხელსაყრელი პირობები, როგორცაა მოცემულ კვლევაში „ქალაქის ხმები: იუნესკოს შემოქმედებითი ქალაქები“:

1. განათლების, პროფესიული მომზადება-გადამზადების ხარისხიანი და მრავალფეროვანი შესაძლებლობა, მათ შორის სახელოვნებო მიმართულებით;
2. რეგიონის აქტიური ინოვაციური განვითარება, სადაც ინოვაციური ინიციატივები ხშირად პოულობენ თავიანთ გამოყენებას;
3. სამეწარმეო საქმიანობის განხორციელების შესაძლებლობა, მათ შორის მუნიციპალური საშეღავათო მექანიზმების შეთავაზებით;
4. შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარების ხელშემწყობი ღონისძიებათა მრავალფეროვნებით;
5. მოქალაქეებისათვის მიმზიდველი, ხელსაყრელი და კომფორტული გარემოს შექმნით.¹

თანამედროვე რეგიონის ფენომენი, რომელიც აგროვებს შემოქმედებით კაპიტალს, მრავალი მკვლევრის ნაშრომებშია შეს-

¹ Unesco, Cultural and Creative Cities Monitor's conceptual framework and indicators, 2017.

წავლილი. მაგალითად, ჯესი შაპირო The Economist-ში გამოქვეყნებულ სტატიაში „ჭკვიანი ქალაქები“ ასახავს უშუალო კავშირს ურბანული მომსახურების ხარისხსა და ამ ქალაქებში მაღალკვალიფიციური სპეციალისტების შემოდინებას შორის. კოლუმბიის უნივერსიტეტის პროფესორი ტერი კლარკი კი წიგნში „ქალაქი, როგორც გასართობი მანქანა“¹ ხაზს უსვამს სწორედ სამეწარმეო და კულტურის სფეროების მჭიდრო კავშირს მათივე ურთიერთნამაშრომლობის პროცესში. დარგობრივ ლიტერატურაში არაერთი მკვლევარი მოიძებნება, რომელიც სხვადასხვა მეთოდოლოგიის საფუძველზე რეკომენდაციებს იძლევა შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარების საკითხებთან დაკავშირებით, თუმცა თითოეული მათგანი ღიად თანხმდება, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია ამ პროცესში არჩევანის მრავალფეროვნების ელემენტები.

ქართული მაგალითებიდან შეიძლება განვიხილოთ „ფაბრიკა“, როგორც ერთ-ერთი რეალური შემოქმედებითი კლასტერი, რომელიც მდებარეობს ქალაქის ცენტრში, ყოფილი ქარხნის შენობაში. აქ უკვე რამდენიმე ათეული კრეატიული კომპანია საქმიანობს - ძირითადად საგანმანათლებლო და გასართობი ინდუსტრიის წარმომადგენლები, ასევე კაფეები, რესტორნები, ჰოსტელები, არტ-მაღაზიები, საგამოფენო დარბაზები და სხვა ინფრასტრუქტურა, რომელიც საჭიროა კლასტერის არამხოლოდ რენტაბელობით ფუნქციონირებისათვის, არამედ კლუბური და საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილის ფორმირებისთვის. მისი პოპულარობა სხვადასხვა ასაკისა და გემოვნების მომხმარებლებში, Weekend პროგრამებითა და კრეატიული ივენთების მრავალფეროვნებით, ნიშნავს, რომ კლასტერი წარმატებით ფუნქციონირებს.

ევროპაში რეგიონების მმართველები ცდილობენ ინოვაციური იდეების გამოყენებით შეიტანონ ცვლილებები განვითარების სტრატეგიაში. იუნესკოს შემოქმედებითი ქალაქების ქსელის ინიციატივით ჩატარებულ XIII კონფერენციაზე, რომელიც იტალიაში, ქალაქ ფაბრიანოში ჩატარდა 2019 წელს, გამოიკვეთა „იდეალური ქალაქის“ ინდიკატორები. კონფერენციაზე 145 ქალაქის წარმომადგენელმა გაუზიარა კოლეგებს მათი ქალაქების მაგალითები და სამომავლო პერსპექტივები - თუ როგორ უპასუხებენ თავიანთი ქალაქები საზოგადოების საჭიროებებს კულტურისა და შემოქ-

¹ Clark, The City as an Entertainment Machine, 2011.

მედების სინთეზის საფუძველზე და როგორ წარმოუდგენიათ მათ ინოვაციური იდეების განვითარება ინკლუზიური ურბანული სტრატეგიების ფორმირების და სხვადასხვა მიდგომების აპრობირების საფუძველზე.

უკვე რამდენიმე ათეული წელია კრეატიული ქალაქისა და რეგიონის ფორმირების დიზაინს სხვადასხვა მკვლევარი აკვირდება. ინდიკატორების საშუალებით ხდება შედარება განსხვავებული მონაცემებისა და რესურსების მქონე ქალაქების განვითარების დინამიკაში. ეკონომიკის დარგში ნობელის პრემიის ლაურეატის, რობერტ ლუკასის ფორმულით,¹ წინა პლანზე უფრო დახვეწილი და არა ყოველთვის გამომავალი ფაქტორები დგება: სურვილი, სამეწარმეო საქმიანობა, ნიჭიერი შემოქმედებითი ადამიანების შეკრების ადგილის არსებობა. ეს პროცესი ქმნის უნიკალური შესაძლებლობებისა და უნარების მქონე ადამიანთა კრიტიკული მასის გაჩენას, რომელიც წარმოქმნის იმპულსს, რითაც „იკვებება ეკონომიკური პროგრესი“, სტიმულირდება ტექნოლოგიური, კულტურული და ადამიანური განვითარების ტემპი და დინამიკა.

ევროპაში მრავალი რეგიონი შემოქმედებითი ინდუსტრიების გამოყენებით განვითარებისთვის იბრძვის. არსებობს რეგიონების განვითარების შეფასების ინდექსები, რომლებიც ეხმარება იუნესკოს დააკვირდეს ქალაქებისა და რეგიონების განვითარების დინამიკას. „შემოქმედებითი ეკონომიკისა“ და „შემოქმედებითი კაპიტალის“ მონიტორინგისთვის იყენებენ შემოქმედებითი კაპიტალის ინდექსს, რომელიც რეკომენდებულია PwC და Calvert 22 ფონდის მიერ. ინდექსის პრაქტიკული მიზანი არის ქვეყნის ყველაზე დინამიკური ქალაქების გამოვლენა, მათი ეკონომიკური მოდერნიზაციისა და ინვესტიციების მიმზიდველობის პერსპექტივებით. სტატისტიკაში ხსენებულ მე-13 კონფერენციაზე, ფართო ლიტერატურის მიმოხილვისა და ექსპერტთა კონსულტაციების რამდენიმე რაუნდის შემდეგ, დადგინდა კულტურული და შემოქმედებითი რეგიონების მონიტორინგის ჩარჩო დოკუმენტი, რომელშიც წარმოდგენილია 9 განზომილების, 29 ინდივიდუალური ინდიკატორი და 3 მნიშვნელოვანი კულტურული ასპექტი, რომლებიც იძლევა ნათელ ანალიზს განვითარების დინამიკაზე:

¹ [Lucas](#), Toxic Releases by Manufacturing, 1992.

1. Cultural Vibrancy ზომავს ქალაქისა და რეგიონის კულტურულ „პულსს“ კულტურული ინფრასტრუქტურისა და კულტურაში მონაწილეობის თვალსაზრისით;
2. შემოქმედებითი ეკონომიკა აღწერს იმას, თუ რამდენად უწყობს ხელს კულტურისა და შემოქმედების სექტორები ქალაქის ეკონომიკას დასაქმების, სამუშაო ადგილების შექმნისა და ინოვაციების თვალსაზრისით;
3. გარემოს ხელშესაწყობად განისაზღვრება მატერიალური და არამატერიალური აქტივები, რომლებიც ეხმარება ქალაქებსა და რეგიონებს განვითარებაში.

იმ ქალაქისა და რეგიონის მმართველებს, რომელთაც სურთ კულტურა ეკონომიკური ზრდის, სოციალური გარემოს განვითარებისა და სხვა ეფექტების მისაღწევად გამოიყენონ, ესაჭიროებათ მტკიცე საფუძვლები და ფაქტობრივი მონაცემები. ასეთი მონიტორინგის ჩატარება ხელს უწყობს მათ სიცხადეს ფუნდამენტური რესურსების შესახებ, რომლებიც განსაზღვრავს ადგილობრივ კულტურულ და შემოქმედებით ეკოსისტემებს, აგრეთვე მათი გამოშვებისა და შეფასების ადეკვატურ საფუძველს.

კულტურული და შემოქმედებითი რეგიონების მონიტორინგის ჩარჩო-დოკუმენტი პირველი შეთანხმებული დოკუმენტია, რომელიც მიზნად ისახავს ევროპული ქალაქების კულტურული და შემოქმედებითი საქმიანობის შესახებ საერთო მტკიცებულებების შექმნას. მისი მიზანია პოლიტიკოსების მხარდაჭერის მოპოვება ქალაქებისა და რეგიონების ძლიერი მხარეების დადგენასა და წარმატებული მაგალითების პოპულარიზაციაში. იგი ასევე განმარტავს კულტურისა და შემოქმედების მნიშვნელობას რეგიონებში მდგრადობისა და სოციალურ-ეკონომიკური მაჩვენებლების გაუმჯობესების მიზნით და მოტივაციას უზრდის მკვლევრებს, რეგიონებში კულტურისა და შემოქმედების როლის შესახებ ახალი კვლევების ჩასატარებლად.

იუნესკოს კრეატიული ქალაქების ქსელის გამოვლენის ერთ-ერთი ინდიკატორს წარმოადგენს რეგიონებსა და ქალაქებში წლის განმავლობაში ჩატარებული საერთაშორისო (A ტიპის) მასშტაბის ფესტივალები. საინტერესოა ყურადღება გამახვილდეს საინტერესო ინიციატივაზე, რომელიც დაიწყო ქუთაისში და სადაც დაფუძნდა ქუთაისის საერთაშორისო მოკლემეტრაჟიანი ფილმ-

ბის ფესტივალი.

ქუთაისის ფესტივალის იდეა დაიბადა 2019 წელს ორი ქალბატონის -ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორის, კინომცოდნე ნინო მხეიძისა და კინორეჟისორ ნინო ახვლედიანის ინიციატივით. ინიციატივა იურიდიულად დააფუძნა ხელოვნების ფონდმა, რომელმაც შეიმუშავა საფესტივალო სტრატეგია. ფესტივალის პირველი დაწყების თარიღი გამოცხადდა 2020 წლის ნოემბერში, მაგრამ COVID-19 პანდემიის გამო გადაიდო და ჩატარდა 2021 წლის 8-12 მაისს, ქალაქ ქუთაისში. ფესტივალი იყო შეზღუდული რეგულაციებით, მაგრამ მაინც მოიწვიეს კინოსტუმართა საინტერესო წარმომადგენლობა. 4 დღის განმავლობაში ჩატარდა 3-3 სეანსი 3 დარბაზში. საკონკურსო ფილმების გარდა, ნაჩვენები იქნა თანამედროვე ქართული და ჩინური მოკლემეტრაჟიანი ფილმები. ასევე გერმანული და ფრანგული მოკლემეტრაჟიანი ფილმების კინოკლასიკა. ჩატარდა რეზო გაბრიადის, მიხეილ კობახიძისა და ელდარ შენგელაიას ფილმების ჩვენებები საღამოს სეანსებზე. სეანსებზე დასწრება იყო უფასო, მხოლოდ რეგულირდებოდა მაყურებელთა რაოდენობა. საზეიმო გახსნა და დახურვა-დაჯილდოება ჩატარდა ლ. მესხიშვილის აკადემიურ დრამატულ თეატრში, გამარჯვებული ფილმების ჩვენებით. ფესტივალის ფარგლებში ჩატარდა ვორკშოპი სცენარის განვითარებაზე, სადაც კონკურსით არჩეული 8 რეჟისორი 4 დღის განმავლობაში სწავლობდა თავისივე სცენარის განვითარებას პროფესიონალ დრამატურგებთან და რეჟისორებთან (ლევან კიტია, ბესო ოდიშარია, გელა ბაბლუანი). ფესტივალის პარტნიორ ორგანიზაციაში აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ჩატარდა გურამ წიბახაშვილისა და ალექსანდრე ბერკოვიჩის მასტერკლასები. ქუთაისის ტექნოლოგიურ უნივერსიტეტში ჩატარდა ფრანგულ-ქართული კინოსკოლის პრეზენტაცია. ფესტივალის პრიზებიც შეიქმნა ქალაქის ტურისტული ცნობადობის განვითარების კუთხით, ოქროს დინობავრი და დინობავრის ნაფეხურის ბუსტი ასლი. წელს გაიცა მხოლოდ 1 საპატიო და 4 საკონკურსო პრიზი.

ფესტივალის მენეჯმენტმა გაითვალისწინა სამომავლო განვითარებისთვის ქალაქ ქუთაისის პოპულარიზაცია კინოსამყაროს მასშტაბით. ის ისტორია, რომელიც ქართული კინოს საწყისებსა და ქუთაისს უკავშირდება ვასილ ამაშუკელის სახით, მყარი არგუ-

მენტია ფესტივალის არსებობისათვის და თუ უფრო ჩავუღრმავდებით, საინტერესო პრეცედენტიც, თუ როგორ არის შესაძლებელი სხვადასხვა ფინანსური წყაროების მობილიზება ფესტივალის ერთიან შერეულ ბიუჯეტში. მოწვეული სტუმრების, ფილმებისა და ღონისძიებების ხარისხი კიდევ უფრო უღვივებს მკვლევარს სურვილს, დააკვირდეს ამ ფესტივალის სიცოცხლის ციკლს, შესაძლებელია, ქუთაისის თვითმმართველობას, რომელიც ცდილობს აირჩიოს თანამედროვე მიდგომები ქალაქის განვითარებისათვის და ტრადიციულს გახდის ფესტივალს, ეს ფაქტორი აღმოჩნდეს მიზეზი მისი ევროპის კრეატიული ქალაქების სიაში მოსახვედრად.

ასეთი მიდგომა ხელს უწყობს ქალაქის ეკონომიკური ვექტორის პოზიტიურ ცვლილებას, რაც პარალელურად იწვევს სოციალური სფეროს პრობლემების აღმოფხვრას. ამიტომ არის მნიშვნელოვანი დაგინახოთ კულტურის ფინანსური არქიტექტურა. შესაძლებელია ქალაქის ხელისუფლებაში გაანალიზდეს A ტიპის ღონისძიებების ჩატარების საკითხი სარგებელ-ეფექტიანობის კუთხით. ასეთი ტიპის ანალიზი ხელს უწყობს არსებობდეს მყარი არგუმენტები, განისაზღვროს სტრატეგიული სხვადასხვა ვადიანი განვითარების გეგმები კულტურისა და განათლების სფეროს რესურსების გამოყენებით. ასეთი ტიპის დამოკიდებულება ხელს უწყობს სხვადასხვა სინერგიული ეფექტების მიღებას, რომლებიც განპირობებული იქნება აგრეთვე ქალაქის სტრატეგიული მდებარეობითა და უძველესი ისტორიით. ანალიზის ჩატარების ინიციატორები უნდა იყვნენ კულტურის სფეროს მართვის საკითხებით დაკავებული პასუხისმგებელი პირები. მათი ხელშეწყობით შესაძლებელია დაინტერესდეს ქალაქის ეკონომიკური ჯგუფი და თუ იქნება შესაძლებელი, ნათლად გამოჩნდება სხვადასხვა ტიპის ეკონომიკური ეფექტები, რომლებიც დადასტურდება ფინანსურ სტატისტიკაში.

ამ ეპოქამ ადამიანებს მისცა საინტერესო შანსი – შეცვალოს ღირებულებათა სისტემაში დამოკიდებულების კუთხე, რაც იწვევს ეკონომიკაში კრეატიული ამროვნების დიზაინის გამრავალფეროვნებას. ეს პროცესი ხელს უწყობს ბიზნეს სექტორის გაზრდას, თვითდასაქმებისა და ინვესტიციებისათვის მიმზიდველი, უსაფრთხო და განვითარებული სოციალურ-კულტურული გარემოს შექმნას რეგიონში.

გამოყენებული ლიტერატურა:

- British governance, Department for Digital, Culture, Media & Sport, 1998
- Clark T.N. The City as an Entertainment Machine, 2011.
- Department for Digital, Culture, Media & Sport, British governance - <https://www.gov.uk/government/organisations/department-for-digital-culture-media-sport> (05/03/2022)
- Florida R. [The Rise of the Creative Class. And How It's Transforming Work, Leisure and Everyday Life](#), 2002;
- [Lucas R. Jr.](#) Toxic Releases by Manufacturing: World Patterns and Trade Policies, 1992
- Unesco, Cultural and Creative Cities Monitor's conceptual framework and indicators. 2017

Giorgi Pkhakadze

Doctor of Business Administration In Art Management

CREATIVE CITY GOVERNANCE STYLE AND CREATING AN IMPLEMENTATION ENVIRONMENT

The article discusses an important mechanism for equalizing the competitiveness of regions and cities in the form of creative industries. Examples include research from various sciences and organizations that provide evidence of approaches characteristic of the post-industrial era. How can a region or city with cultural and creative resources be equated with a region or city rich in natural or industrial resources? How the creative industries are positively driven by the region's economy and socio-cultural environment, how it helps the region achieve a variety of effects that make it attractive for people with creative potential to live.

Also discussed is the need for evidence that is essential for all regional or city managers who want to use cultural resources to accelerate development techniques. Such an analysis is made by the UNESCO Network of Creative Cities, which monitors the development of cities and the region with various indicators. The "Creative Economy" and "Creative Capital" are used to monitor the Creative Capital Index, which presents 9 dimensions, 29 individual indicators and 3 important cultural aspects that provide a clear analysis of the dynamics of development:

1. Cultural Vibrancy measures the cultural "pulse" of a city and region in terms of cultural infrastructure and participation in culture;
2. The creative economy describes the extent to which the cultural and creative sectors contribute to the city's economy in terms of employment, job creation and innovation;
3. Material and intangible assets that contribute to the development of cities and regions are defined to contribute to the environment.

The article discusses Georgian examples that are attempts to establish this type of economy (Factory (Tbilisi); Kutaisi International Short Film Festival (Kutaisi)).